Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26564
Copyright: Admont, Benediktinerstift

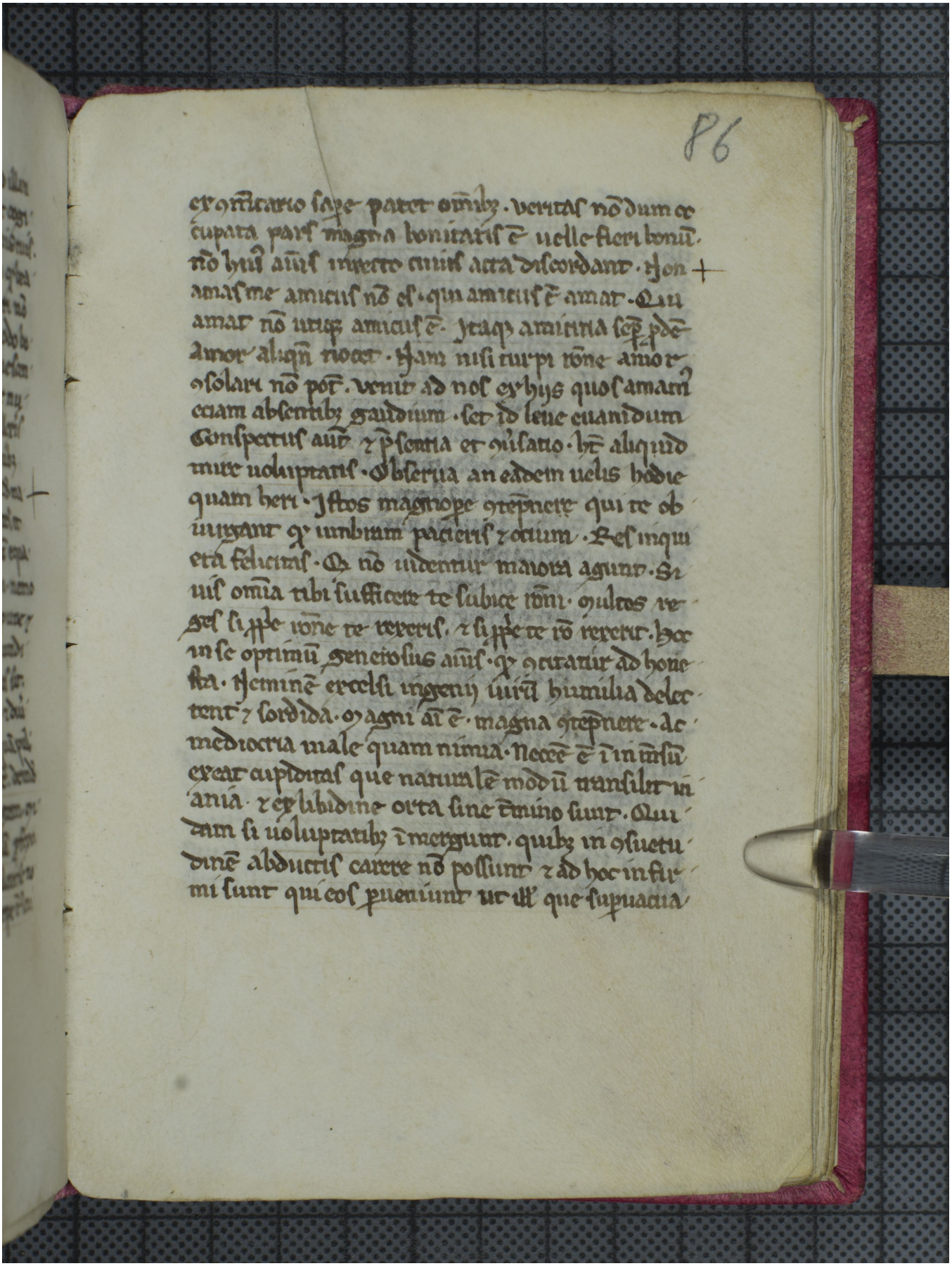

86

et opificario sape patet omnibus. veritas nondum ex
cupata pars magna bonitatis est uelle fieri bonum.
non huius animus recte cuius acta discordant. Non +
amas me amicus non es. qui amicus est amat. Qui
amat non uerus amicus est. Itaque amicitia sepe pde
amor aliquem nocet. Nam nisi turpi tione amor
solari non potest. Venit ad nos ex his quos amamus
etiam absentibus gaudium. set id leue euanidum
Conspectus autem et presentia et osculatio. hec aliquid
mute uoluptatis. Obseruia an eadem uelis hodie
quam heri. Istos magnope oprepnete qui te ob
iurgant et umbram pacieris et otium. Res inquie
ta felicitas. Qa non uidentur maiora agunt. Si
uis omnia tibi sufficere te subice tioni. Multos re
ges si ppe tione te reuereris. et si ppe te ro reuetur. Hoc
in se optimum generosius animus. qe oceratur ad hone
sta. Hemine excelsi ingenii uiri humilia delec
tent et sordida. Magni ai est. magna oprepnete. ac
mediocria male quam nimia. Necesse est in mus
excat cupiditas que naturale modum transilit in
ania. et ex libidine orta sine termino sunt. Quo
dam si uoluptatibus immergunt. quibus in oblectu
dine abductis carere non possunt et ad hoc infir
mi sunt qui eos pueniunt ut illi que supuacua